

SAMBAND ÍSLENSKRA SVEITARFÉLAGA

Háaleitisbraut 11, pósthólf 8100, 128 Reykjavík
☎ (354) 581 3711, télex (354) 568 7866

Erindi nr. *p 118 / 438*

komudagur *9 / 12 1994*

Sam 383/1994 PS/ÁT

Reykjavík, 25. nóvember 1994

Umsögn um frumvarp til laga um grunnskóla

Á fundi stjórnar Sambands íslenskra sveitarfélaga þann 24. nóvember sl. var tekið fyrir bréf menntamálanefndar Alþingis dags. 10. nóvember 1994, þar sem óskað er umsagnar um frumvarp til laga um grunnskóla (heildarlög).

Hjálagt fylgir umsögn stjórnar sambandsins um frumvarpið.

Virðingarfyllst,

Þórður Skúlason, framkvstj.

Menntamálanefnd Alþingis
frú Sigríður A. Þórðardóttir, alþm.
formaður
Alþingi,
150 REYKJAVÍK

Umsögn
um frumvarp til laga um grunnskóla 126. mál (heildarlög)

Stjórn Sambands íslenskra sveitarfélaga hefur farið yfir frumvarp til laga um grunnskóla 126. mál (heildarlög) og gerir eftirfarandi athugasemdir, sem m.a. eru settar fram í ljósi þeirrar stefnumörkunar, sem frumvarpið gerir ráð fyrir sbr. 10. gr, að sveitarfélögin yfirtaki þann hluta rekstrarkostnaðar grunnskólans sem nú er verkefni ríkisins. Hvað það varðar er vísað til eftirfarandi ályktunar XV. landsþings Sambands íslenskra sveitarfélaga, sem haldið var á Akureyri 31. ágúst - 2. september 1994.

Ályktun

XV. landsþings Sambands íslenskra sveitarfélaga

XV. landsþing Sambands íslenskra sveitarfélaga minnir á, að sveitarfélögin hafa gegnt þýðingarmiklu hlutverki í uppbyggingu grunnskólanna í landinu. Sveitarfélögin hafa einnig víða um land gengist fyrir því, langt umfram lagalegar skyldur sínar, að tryggja skólastarf með margskonar hætti auk þess sem mörg þeirra hafa beitt sér fyrir nýmælum og framþróun í skólastarfi. Samstarfsverkefnum ríkis og sveitarfélaga hefur fækkað á undanförum árum. Yfirfærsla á öllum grunnskólakostnaði frá ríki til sveitarfélaga er rökrétt framhald á þeirri viðleitni, jafnframt því sem hún eflir sveitarstjórnarstigið og eykur ábyrgð þess. Meginmarkmiðið með tilfærslunni er að bæta menntun íslenskra grunnskólabarna.

XV. landsþing Sambands íslenskra sveitarfélaga telur því rétt að fela sveitarfélögunum að fullu rekstur grunnskóla.

Landsþingið hefur þó skýra fyrirvara á þessari afstöðu:

1. Að fullt samkomulag náist milli ríkis og sveitarfélaga varðandi flutning verkefna og tekjustofna til sveitarfélaganna, til að standa undir öllum þeim aukna kostnaði er yfirtökunni fylgir þannig, að grunnskólanám allra barna í landinu verði tryggt.
2. Vanda sveitarfélaga sem yfirtaka hlutfallslega háan grunnskólakostnað miðað við tekjur verði mætt með jöfnunaraðgerðum.
3. Að fullt samkomulag náist milli ríkis, sveitarfélaga og stéttarfélaga kennara um kjara- og réttindamál kennara þ.m.t. meðferð lífeyrisréttinda.

Niðurstaða þarf að hafa náðst í þessum málum fyrir áramót svo yfirtaka sveitarfélaga geti átt sér stað á næsta ári.

Þingið leggur þunga áherslu á mikilvægi þess að góð samstaða ríkis, sveitarfélaga og kennara náist um þessa þýðingarmiklu verkefnatilfærslu.

Þingið beinir því til sveitarfélaga í hverjum landshluta fyrir sig að koma sér saman um yfirtöku þeirra verkefna er fræðsluskrifstofurnar eiga að sinna samkvæmt lögum.

Landsþingið leggur til, að af hálfu sveitarfélaganna verði kjarasamningagerð við kennara öll á einni hendi. Samband íslenskra sveitarfélaga verði eftl fjárhagslega til að sinna því verkefni ásamt faglegri ráðgjöf til sveitarfélaganna varðandi málefni grunnskólans.

Forsenda samþykktar frumvarpsins

Minnt er á, að það hefur verið yfirlýst stefna ríkisstjórnarinnar og Sambands íslenskra sveitarfélaga, að hlutdeild ríkisins í rekstrarkostnaði grunnskólanna verði færð til sveitarfélaganna 1. ágúst 1995. Að framkvæmd þeirrar stefnu hefur sambandið unnið svo sem kostur er.

Samband íslenskra sveitarfélaga hefur átt fulltrúa í tveimur nefndum, skipuðum af menntamálaráðherra, til að fjalla um yfirlærslu á grunnskólakostnaði til sveitarfélaga. Önnur nefndin fjallaði um réttindamál kennara og skilaði hún álit í apríl sl. Hin nefndin hafði það hlutverk að meta kostnað af yfirlærslu grunnskólakostnaðar frá ríki til sveitarfélaga og hvernig sveitarfélögunum yrðu tryggðar tekjur til að standa undir þeim kostnaði og skilaði hún álit sínu í byrjun september sl. Í beinu framhaldi af því óskaði sambandið eftir að skipaður yrði starfshópur til að vinna að framkvæmd yfirlærslunnar. Á fundi með fulltrúum sambandsins þann 20. september féllst menntamálaráðherra á að slíkum starfshópi yrði komið á fót og tilnefndi stjórn sambandsins fulltrúa sína í starfshópinn á fundi sínum þann 21. október sl.

Dráttur hefur orðið á að vinna áfram að framkvæmd yfirlærslunnar á grundvelli þeirra skýrslna sem fyrir liggja og í samræmi við ályktun landsþingsins eins og sambandið hefur óskað eftir. Sérstaklega er það bagalegt í ljósi þess, að sá tími sem tiltekinn er varðandi gildistöku yfirlærslu grunnskólakostnaðar frá ríki til sveitarfélaga er mjög skammur.

Með vísan til ályktunar XV. landsþings sambandsins er áréttað, að forsenda fyrir samþykkt þessa frumvarps er, að ríki og sveitarfélög hafi komið sér saman um mat á þeim kostnaði er yfirlærsla verkefnisins hefur í för með sér og að sveitarfélögunum séu tryggðir varanlegir tekjustofnar til að standa undir þeim kostnaði.

Samhliða þessu frumvarpi þarf því að leggja fram frumvarp til laga um breytingar á tekjustofnum sveitarfélaga með skýrum ákvæðum um hvaða varanlega tekjustofna sveitarfélögin eiga að fá til að mæta þeim aukna kostnaði sem yfirtaka grunnskólakostnaðarins hefur í för með sér.

Mat á kostnaði

Fjárlagaskrifstofa fjármálaráðuneytisins hefur í umsögn sinni um frumvarpið lagt mat á þann kostnaðarauka sem samþykkt þess hefði í för með sér, sem hún telur að

í heild nemi 680 - 910 m.kr. Í umsögn skrifstofunnar er þó lögð áhersla á, að kostnaðaráhrifin geti orðið mun víðtækari en þessar tölur segja til um.

Í umsögn þessari er ekki lagt mat á þann kostnaðarauka sem færðist til sveitarfélganna vegna þeirra ákvæða gildandi laga, sem ríkið hefur vanrækt að framkvæma. Það á einkum við um rekstur sérskóla, sérdeilda, fræðsluskrifstofa og Námsgagnastofnunar, en þessir rekstrarþættir ásamt ýmsum öðrum eru taldir hafa fengið ónóga fjármuni að undanfögnu, til að sinna skyldum sínum. Það er álit Sambands íslenskra sveitarfélaga, að um alla fjárhagslega þætti verði að ná samkomulagi milli ríkis og sveitarfélaga og að það eigi að vera hlutverk þess starfshóps, sem til stendur að skipa, að vinna það verkefni.

Þá er ekki tekið tillit til allra þeirra ákvæða gildandi grunnskólalaga, sem ríkið hefur ekki framkvæmt árum saman. Í þessu sambandi er rétt að vekja athygli á, að einungis einsetning grunnskólans hefur í för með sér margra milljarða króna aukningu í stofnkostnaði og líklegt er, að á höfuðborgarsvæðinu einu nemi sá kostnaður um 5 - 6 milljörðum króna. Einnig má minna á að niðurfelling skerðingarákvæða við gildandi lög um grunnskóla hefðu í för með sér um 400 m.kr. kostnaðarauka.

Athygli vekur, að í frumvarpinu er gert ráð fyrir að ríkið reki Námsgagnastofnun en hætti að leggja henni til rekstrarframlög þannig, að rekstur hennar verði fjármagnaður með námsgagnakaupum sveitarfélaga. Það fyrirkomulag hefði í för með sér aukinn kostnað fyrir sveitarfélög miðað við það sem nú er, sem nemur hundruðum milljóna króna.

Rétt er að vekja athygli á, að einungis einsetning grunnskólans hefur í för með sér margra milljarða króna aukningu í stofnkostnaði og líklegt er, að á höfuðborgarsvæðinu einu nemi sá kostnaður um 5 - 6 milljörðum króna. Í því sambandi er jafnframt nauðsynlegt að gera sér grein fyrir þeim aukna rekstrarkostnaði, sem einsetning skóla hefur í för með sér.

Margt er því enn óljóst við mat á kostnaði við yfirfærsluna og ákvæði þessa frumvarps. Mjög brýnt er því, að ríki og sveitarfélög komi sér sem fyrst saman um þann þátt áður en frumvarpið er samþykkt og vísast enn til ályktunar og fyrirvara landsþingsins um það efni.

Tekjustofnar til sveitarfélaga

Mikilvægt er að vel verði staðið að flutningi tekjustofna til sveitarfélaga vegna yfirtöku grunnskólakostnaðarins. Í nefnd þeirri er fjallaði um mat á kostnaði og tekjur til handa sveitarfélaga til að mæta honum, var rætt um að sveitarfélögin fengju hækkaða hlutdeild í staðgreiðslu og hlutdeild ríkisins lækkaði að sama skapi. Hluti hækkunar sveitarfélaganna í staðgreiðslunni þyrfti að renna í Jöfnunarsjóð sveitarfélaga til jöfnunaraðgerða og unnið hefur verið að útfærslu á reglum í því sambandi.

Starfshópur sá, sem fyrirhugað er að skipa til að vinna að framkvæmd yfirfærslu grunnskólakostnaðarins til sveitarfélaganna þarf að útfæra ítarlegar tillögur um breytingar á lögum um tekjustofna sveitarfélaga. Í því sambandi er aftur vísað til fyrirvara í ályktun síðasta landsþings sambandsins.

Almennar athugasemdir

Við yfirtöku sveitarfélaga á öllum rekstrarkostnaði grunnskólanna er mikilvægt að ákvarðanavald sveitarstjórna varðandi rekstur og skipulag skólastarfsins verði aukið frá því sem nú er og stefnir frumvarpið að því marki í sumum tilvikum en öðrum ekki.

Yfirtaka sveitarfélaga á öllum grunnskólakostnaði á að leiða enn frekar til þess, að hægt verði að endurskipuleggja yfirstjórn skólamála og skólahverfa og auka samvinnu skólanna til hagsbóta fyrir nemendur. Slík hagræðing þarf ekki að leiða til þess að kennslustöðum fækki þó markmiðið sé í sjálfu sér ekki fjöldi skóla, heldur markvisst og gott skólastarf, sem börnin eiga auðvelt með að nýta sér, m.a. með tilliti til fjarlægðar frá heimili til skóla.

Vegna misjafnra aðstæðna í sveitarfélögunum væri í æskilegt að sveitarstjórnir hefðu meiri sveigjanleika varðandi framkvæmd skólahalds en frumvarpið gerir ráð fyrir.

Samkvæmt frumvarpinu færast verkefni fræðsluskrifstofanna yfir til sveitarfélaganna. Í því sambandi er vakin athygli á, að vegna fjársveltis hafa margar þeirra ekki getað sinnt sínum verkefnum svo sem þörf er á. Fyrirsjáanleg eru því aukin útgjöld sveitarfélaganna við yfirtöku verkefna fræðsluskrifstofanna, sem taka þarf tillit til við flutning tekjustofna til sveitarfélaganna.

Einnig er gert ráð fyrir að sveitarfélögin annist það verkefni að reka sérskóla og sérdeildir fyrir fatlaða við einstaka skóla og útvegum sérfræðipjónustu fyrir slíka nemendur. Slík sérþjónusta hefur að undanförmu verið vanrækt og mun í framtíðinni kosta mikla fjármuni. Aðstæður sveitarfélaganna til að sinna slíkum kröfum eru jafnframt mjög misjafnar. Jöfnunarsjóð sveitarfélaga þarf að efla sérstaklega, til að mæta misjöfnum aðstæðum í sveitarfélögunum vegna þessa verkefnis. Taka þarf tillit til þess við flutning tekjustofna til sveitarfélaganna.

Sérstaklega er vakin athygli á, að í frumvarpinu eru felld út ákvæði um hámarksfjölda nemenda í bekkjardeildum. Tæpast verður undan því vikist að taka tillit til þeirrar gagnrýni sem sú ákvörðun hefur hlotið og taka einhverjar slíkar viðmiðanir inn í frumvarpið. Í því sambandi þarf þó að gera ráð fyrir meiri sveigjanleika en gert er í núgildandi lögum.

Mörg sveitarfélög hafa beitt sér fyrir lengri viðveru nemenda í grunnskólum. Eðlilegt væri að taka tillit til slíkrar starfsemi í nýjum lögum um grunnskóla og marka henni ákveðinn ramma innan skólakerfisins. Því væri ástæða til að setja í frumvarpið ákvæði um heilsdagsskóla.

Samkvæmt frumvarpinu bera sveitarstjórnir fulla ábyrgð á að skólar starfi samkvæmt lögum og reglugerðum en menntamálaráðuneytið hefur eftirlit með því að sveitarfélögin uppfylli þær skyldur, sem þar er kveðið á um. Til greina kemur að ágreiningi sem upp kann að koma milli ráðuneytisins og einstakra sveitarstjórna væri hægt að vísa til sérstakrar úrskurðar- eða samráðsnefndar ríkis og sveitarfélaga um grunnskólamál. Lagt er til að ákvæði um slíka samráðsnefnd verði bætt inn í frumvarpið.

Full þörf virðist vera á því að setja inn í X. kafla frumvarpsins ákvæði um hlutverk menntamálaráðuneytisins varðandi skólarannsóknir og skólaþróun. Sérstaklega er það mikilvægt í ljósi þessa að í VI. kafla frumvarpsins er gert ráð fyrir að menntamálaráðuneytið hafi það hlutverk að setja grunnskólum aðalnámsskrá.

Lagt er til, að í frumvarpið bætist ákvæði þess efnis, að tekjustofnar sveitarfélaga verði teknir til endurskoðunar í ljósi reynslunnar af framkvæmd ákvæða frumvarpsins.

Á þessu stigi er ekki tekin afstaða til ákvæða í IX. kafla frumvarpsins um námsmat.

Samband íslenskra sveitarfélaga áskilur sér allan rétt til að gera frekari athugasemdir við frumvarpið, taki það breytingum í meðförum Alþingis.

Athugasemdir við einstakar greinar frumvarpsins

1. gr. Þar er gert ráð fyrir skyldu sveitarfélaganna til að halda skóla fyrir öll börn á aldrinum 6 til 16 ára. Ekki er gerð athugasemd við það ákvæði, en ástæða er til að hafa þann fyrirvara, að fullt samkomulag náist milli ríkis og sveitarfélaga um flutning tekjustofna til að standa undir öllum þeim kostnaði er umrædd skylda sveitarfélaganna og önnur ákvæði frumvarpsins gera ráð fyrir.

3. gr. Felur í sér að grunnskólinn skuli skuli vera einsetinn. Í ákvæðum til bráðabirgða er gert ráð fyrir að því markmiði verði náð árið 2000. Stofnkostnaður vegna einsetningar skóla kostar marga milljarða króna. Í Reykjavíkurborg einni má áætla fjárfestingarkostnað þess vegna um 5 milljarða kr., þ.e. 2 milljarða kr. vegna núverandi bygginga og 3 milljarða kr. vegna nýrra bygginga á næstu árum. Bráðabirgðaákvæðið þarf að orða skýrar og gera ítarlega framkvæmda- og kostnaðaráætlun um hvernig að einsetningu skólanna verði unnið, jafnframt því sem sveitarfélögunum verði tryggðar tekjur til að standa undir þeim kostnaði sem því er samfara.

9. gr. Hér kemur til álita að setja inn ákvæði um sérstaka samráðs- eða úrskurðarnefnd er tæki til umfjöllunar ágreiningsmál er upp kunna að koma milli einstakra sveitarstjórna og menntamálaráðuneytisins. Einnig kynni að vera heppilegt að hafa til staðar slíka nefnd til að fjalla um þróun skólastarfs og málefni grunnskólans almennt. Slík nefnd tæki jafnframt til umfjöllunar tillögur um nánari útfærslu laganna í framtíðinni, svo sem um einsetningu skóla og hugsanlegar breytingar á skyldum sveitarfélaga er hefðu kostnaðarauka í för með sér og hvaða tekjur sveitarfélög fengju til að mæta þeim kostnaði.

Í þessari grein er einnig að finna ákvæði um að ráðuneytið eigi að fylgjast með að allir grunnskólar eigi kost á sérfræðipjónustu og að nemendur, sem ekki geta notið kennslu með fullnægjandi hætti í almennum grunnskóla, fái kennslu við hæfi. Í því sambandi er vísað til athugasemda við 37. og 38. gr.

12. gr. Eðlilegast er að sveitarfélögin ákveði sjálf hvort þau kjósa að hafa fleiri en eina skólanefnd í hverju skólahverfi eða feli einni skólanefnd að annast málefni fleiri skóla. Í þessu sambandi er einnig vísað til ákvæða 58. gr. sveitarstjórnarlaga nr. 8/1986, þar sem segir að sveitarstjórn geti sameinað nefndir. Samkvæmt því getur sveitarstjórn ákveðið að skólanefnd fari jafnframt með málefni tónlistarskóla og leikskóla.

13. gr. Varðandi seturétt fulltrúa kennara og skólastjóra á fundum skólanefnda er eðlilegast að kennarar og skólastjórar tilnefni sinn hvorn fulltrúann til setu í skólanefnd. Þegar um er að ræða að skólanefnd fari einnig með málefni annarra skóla t.d. tónlistarskóla og/eða leikskóla er eðlilegast að seturéttur fulltrúa kennara og skólastjóra takmarkist við umfjöllun skólanefndanna um málefni grunnskóla.

18. gr. 19. gr. 20. gr. Varðandi þessar greinar um byggingu skólamannvirkja er vakin athygli á að stuðst hefur verið við gömul norm sem kunna að þarfnast endurskoðunar. Slík endurskoðun gæti leitt til hærri byggingarkostnaðar skólamannvirkja en gert vör ráð fyrir er sveitarfélögin yfirtóku það verkefni að annast byggingu skólahúsnæðis.

Lagt er til að sveitarstjórn ein ákveði nafn skóla og þurfi ekki í því sambandi að leita umsagnar menntamálaráðuneytis eða Örnefnanefndar.

22. gr. Eðlilegast er, að sveitarstjórnnum sé í sjálfsvald sett hverjum þær fela daglega umsjón og eftirlit skólamannvirkja og íbúðarhúsnæðis, sem notað er fyrir kennara og skólastjórnendur. Dæmi eru um að sveitarfélög hafi ráðið sérstaka forstöðumenn íþróttamannvirkja, sem að stórum hluta eru notuð fyrir almenningsíþróttir en byggð hafa verið að hluta sem skólamannvirki. Einnig hafa sveitarfélögin ráðið sérstaka eftirlitsmenn húseigna sem hafa þá t.d. umsjón með íbúðarhúsnæði í eigu sveitarfélaga, sem leigt er kennurum. Þessir eftirlitsmenn húseigna annast líka oft viðhald skólamannvirkja og kennarabústaða í samráði við skólastjórnendur.

Með þessu er ekki lagst gegn því að skólastjórar hafa daglega umsjón og umráð yfir sjálfu húsnæði skólanna.

25. gr. Útilokað er, að Samband íslenskra sveitarfélaga kosti skrifstofuhald námsstyrkjasjóðs fyrir kennara og skólastjórnendur og eðlilegast að sjóðurinn beri þann rekstrarkostnað.

26. gr. Ákvæðið um 172 kennsludaga á ári þýðir 12 daga fjölgun kennsludaga frá því sem nú er. Kostnaðarauka þessvegna má áætla um 400 m.kr. Lýst stuðningi við hugmyndir um að auka kennslu á núgildandi starfstíma skólanna, t.d. með færslu starfsdaga ofl. aðgerðum, til að ná því markmiði.

27. gr. Gert er ráð fyrir að vikulegum kennslustundum verði fjölgað í áföngum úr 293 í 336 stundir frá núgildandi grunnskólalögum með áorðnum breytingum. Árlegur kostnaðarauki, þegar breytingarnar eru að fullu komnar til framkvæmda er 430 m.kr. Nauðsynlegt er að taka tillit til þessa kostnaðarauka við yfurfærslu tekjustofna til sveitarfélaga. Á bls. 300 í fjárlagafrumvarpi fyrir árið 1995 er gert ráð fyrir því, að á móti kostnaðarauka vegna fjölgunar stunda skuli náð fram hagræðingu er nemi um 1 % af rekstri sbr. fjárlagaliður grunnskóla almennt eða um 40 m.kr. Því er mótmælt að slík órökstudd breyting sé gerð á sama ári og ætlað er að flytja allan rekstrarkostnað grunnskóla til sveitarfélaga.

33. gr. Í greininni er sveitarfélögunum gert skylt, að leggja til og kosta kennslu- og námsgögn er fullnægja ákvæðum aðalnámsskrár, sem menntamálaráðuneytið setur, nemendum að kostnaðarlausu. Sérstök stofnun á vegum ríkisins skal tryggja að ætíð sé vöð á námsgögnum sem standast kröfur gildandi laga og aðalnámsskrár, annaðhvort með eigin útgáfu eða útvegum frá öðrum aðilum. Í athugasemdum við þessa grein kemur fram, að ekki er gert ráð fyrir söluhagnaði hjá Námsgagnastofnun en framlag ríkisins til hennar á að minnka sem nemur kaupum sveitarfélaganna. Samkv. frumvarpinu mun Námsgagnastofnun því ekki lengur úthluta námsgagnakvóta til skólanna heldur selja sveitfélögunum öll námsgögn. Við það eykst skólakostnaður sveitarfélaganna um hundruð milljóna króna. Lagt er til að fyrst um sinn verði rekstur Námsgagnastofnunar og núverandi skyldur hennar við grunnskólana með sama hætti og verið hefur. Það er í samræmi við álit nefndar um mat á kostnaði vegna tilfærslu grunnskólakostnaðar frá ríki til sveitarfélaga. Í þessu sambandi er jafnframt minnt á það álit ýmissa skólamanna, að Námsgagnastofnun hafi verið í fjársveldi um árabil.

37. og 38. gr. Hér er mörkuð sú stefna að kennda barna og unglunga, sem eiga erfitt með nám m.a. vegna fötlunar skuli fara fram í heimaskóla.

Jafnframt er lögð sú skylda á herðar sveitarfélaganna að reka sérskóla og sérdeildir fyrir fatlaða og útvega sérfræðipjónustu fyrir þá nemendur. Slík sérþjónusta hefur verið vanrækt að undanförmu og mun í framtíðinni kosta mikla fjármuni. Aðstæður sveitarfélaganna til að sinna þeim kröfum eru jafnframt mjög misjafnar. Jöfnunarsjóð sveitarfélaga þarf að efla sérstaklega, til að mæta misjöfnum aðstæðum í sveitarfélögunum vegna þessa verkefnis og taka þarf sérstakt tillit til þess við flutning tekjustofna til sveitarfélaganna.

Varðandi yfirtöku sveitarfélaga á sérskólunum þarf að athuga vandlega og taka tillit til þeirra kostnaðaráhrifa er slík yfirtaka hefur í för með sér. Í því sambandi má nefna rekstur, viðhald og ástand húseigna við yfirtöku og skipulag rekstrar, sem er tímafrekt viðfangsefni. Gert er ráð fyrir að ríkið leggi sveitarfélögunum til húseignir sérskólanna án endurgjalds er þau taka við rekstrinum en húseignirnar renni aftur til ríkisins sé þeirra ekki lengur þörf vegna áframhaldandi reksturs sérskóla. Eðlilegt væri að eignarhluti ríkisins í umræddu húsnæði færðist til sveitarfélaga á tilteknu árabili eftir tilteknum reglum vegna kostnaðar sveitarfélaganna af viðhaldi og endurbótum. Slíku ákvæði þarf að bæta í greinina.

42. og 43. gr. Menntamálaráðuneytinu er ætlað að fylgjast með því og setja reglugerð um námsráðgjöf og sérfræðipjónustu, sem sveitarfélögunum er ætlað að kosta. Óeðlilegt er að ráðuneytið geti ákveðið þjónustustig grunnskóla í reglugerð jafnframt því sem það sinnir eftirlitsskyldunni. Eðlilegt er því, að settur verði skýrari fjárhagslegur rammur varðandi umfang sérfræðipjónustunnar, t.d. ákveðinn hundruðshluti af heildar kennslumagni hvers skóla.